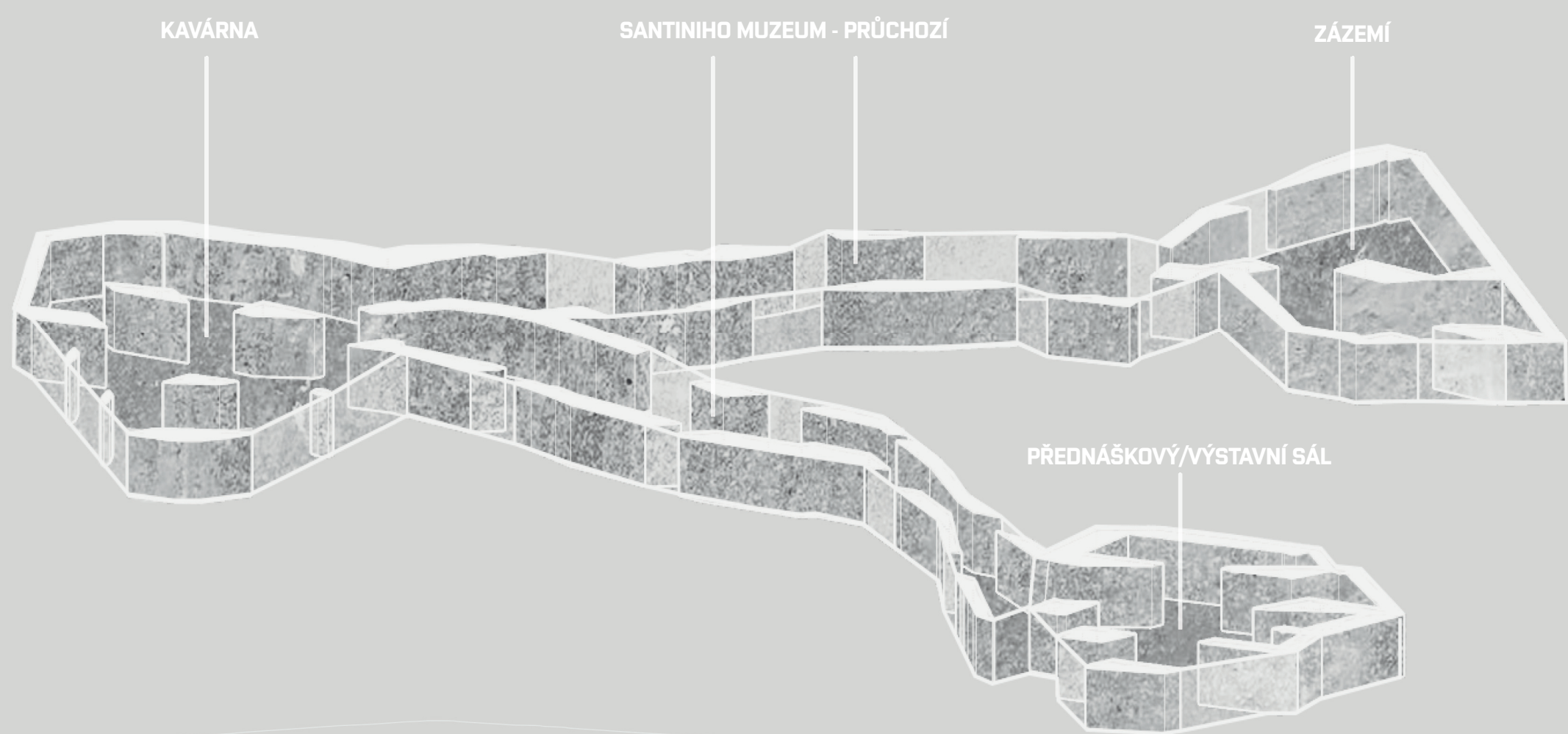
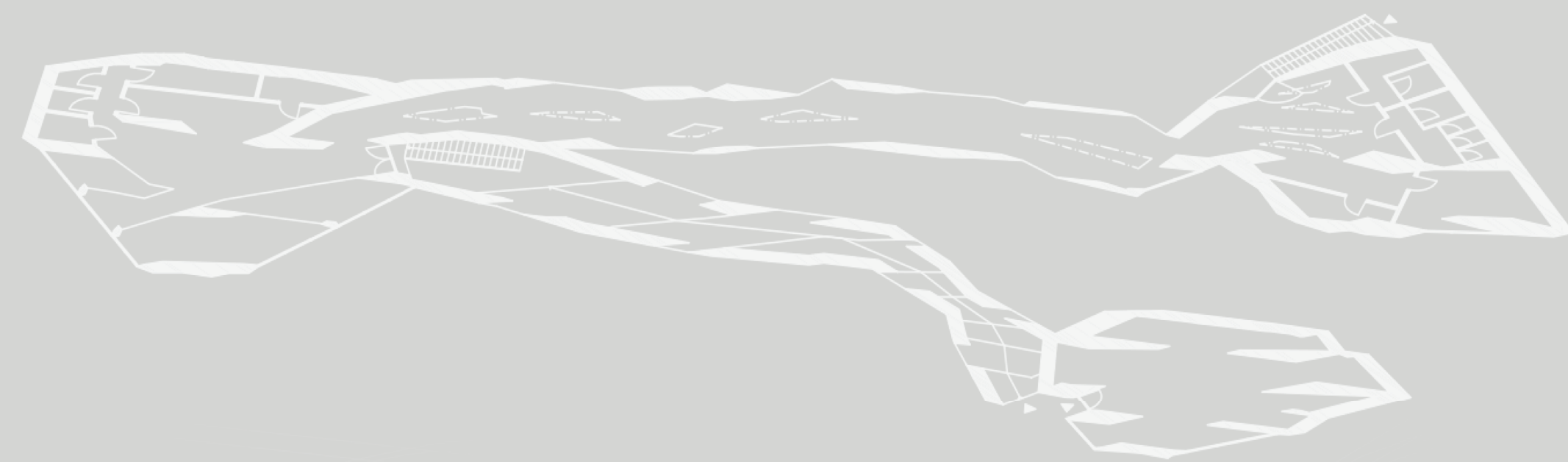
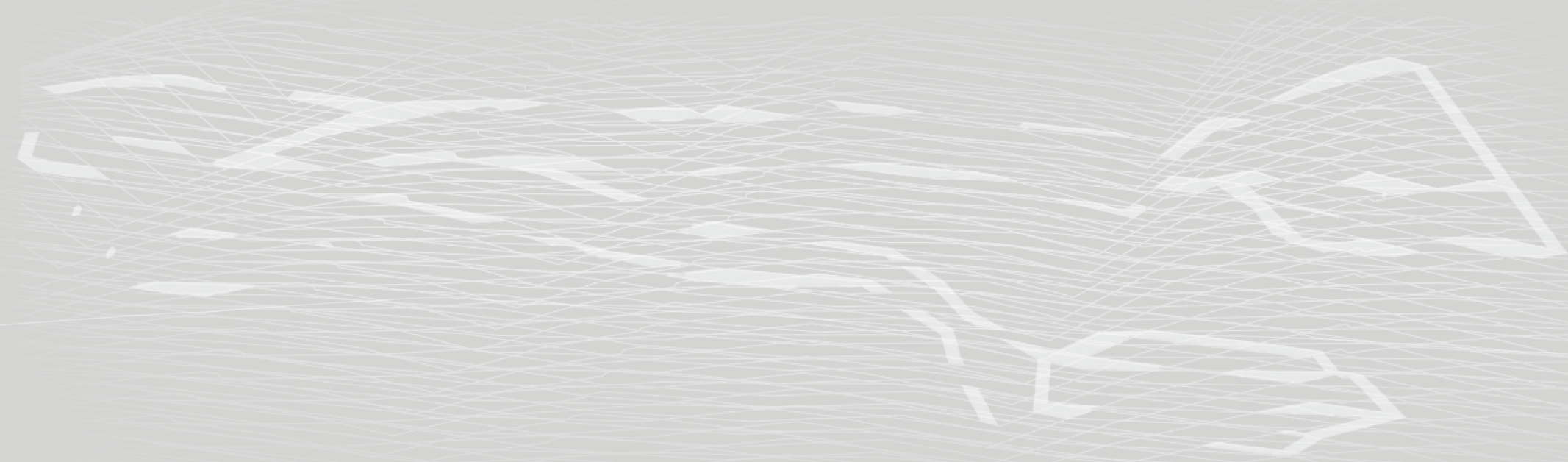

PROSTOROVÉ
SCHÉMA

CELKOVÝ PŮDORYS
OBJEKTU

MŘÍŽKA MÍSENÍ FORMY
KRAJINY / KOSTELA

FORMA

Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého ve Žďáře nad Sázavou je výjimečnou památkou nejen formou, ale i geniem loci. Kostel je silná dominanta ve žďárské barokní krajině. Jeho architektonická forma rezonuje do okolí a naráží na formu krajinnou (cesty, rybníky, lesy). Mísením krajinné a architektonické formy vzniká mřížka, ze které vyrůstá nová architektura. Vzniklá mřížka je analogií na Santiniho geometrické navrhování pomocí kružnic. Idea návrhu se také opírá o soudobé způsoby navrhování jako je architektonické pole a diagram u Petra Eisenmana, využití mereologie u Gillesse Retsina či druhý digitální obrát u Maria Carpy. Díky inspiraci Santiním a soudobou teorií architektury vzniká geometricky složitá architektura, která vyrůstá ze Zelené hory a stává se její nedílnou součástí.

PROGRAM

Jako památka UNESCO je kostel vyhledáván velkým množstvím návštěvníků. Pro vysokou návštěvnost chybí ale ekvivalentní zázemí. V současné době nevyužívá Zelená hora svůj potenciál jako pobytová plocha pro návštěvníky z řad turistů, ale i návštěvníků z řad místních. Návštěvníci jsou zavislí na blízkém zámekém areálu a jeho zázemí, ať už po stránce stravovací či hygienické. Zajištění autonomie v rámci Zelené hory umožní delší pobyt a tak možnost vstřebat genia loci a výhled na okolní barokní krajinu. Program je zvolen tak, aby zlepšoval provozní a pobytové podmínky a zároveň nabízel další aktivity v území. Návrh se skládá ze tří objektů spojené do jednoho celku. Jde o zázemí pro návštěvníky a zaměstnance, kavárnu a přednáškový/výstavní sál. Tyto objekty probíhají po severozápadním svahu kopce a jsou propojené průchody Santiniho muzea.

